



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 395

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
533. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	2	Decizia nr. 141 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	9–11
534. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	2	Decizia nr. 142 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă	11–13
535. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	3	Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora	13–15
536. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	3		
537. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	4		
538. — Decret privind rechemarea unui ambasador.....	4		
539. — Decret privind acreditarea unui ambasador	5		
540. — Decret privind acreditarea unui ambasador	5		
541. — Decret privind acreditarea unui ambasador	6		
542. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general locotenent cu trei stele din Ministerul Apărării Naționale	6		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 135 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	7–9	646. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, privind modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 488/2016 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002	16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Bogdan Claudiu Filip se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Hașemit al Iordaniei.

Art. 2. — Domnul Bogdan Claudiu Filip își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 533.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Dumitru Badea se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Georgia.

Art. 2. — Domnul Dumitru Badea își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 534.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Domnul Florin Angelo Florian se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Chile.

Art. 2. — Domnul Florin Angelo Florian își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 535.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Domnul Radu Gabriel Safta se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Africa de Sud.

Art. 2. — Domnul Radu Gabriel Safta își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 536.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Doamna Roxana Daniela Iftimie se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Marele Ducat de Luxemburg.

Art. 2. — Doamna Roxana Daniela Iftimie își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 537.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind rechemarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Domnul Iustinian Focșa se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Macedonia.

Art. 2. — Domnul Iustinian Focșa își va încheia misiunea în termen de cel mult 90 de zile de la publicarea prezentului decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 538.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Daniela Mihaela Cămărășan se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Estonia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 539.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Daniel Ioniță se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Moldova.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 540.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul George Gabriel Bologan se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Italiană și în Republica Malta.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 541.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general locotenent
cu trei stele din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2016, domnul general locotenent cu trei stele Vasilache *Mihail* Ion trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 23 mai 2016.
Nr. 542.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 135**

din 10 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Gheorghe Groza în Dosarul nr. 100/111/2015 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.154D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și precizează că la dosar autorul excepției a transmis note scrise prin care susține admiterea criticilor de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care precizează că prevederile de lege criticate instituie reglementări distincte pentru situații juridice distincte.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 100/111/2015, **Tribunalul Bihor — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Groza într-o cauză având ca obiect drepturi salariale ale personalului din justiție.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dreptul judecătorului sau procurorului la obținerea unei indemnizații egale cu șapte indemnizații brute, la data pensionării, reglementat de art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, reprezintă o „speranță legitimă”, în accepțiunea jurisprudenței Curții

Europene a Drepturilor Omului cu privire la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Or, suspendarea dreptului menționat, argumentată de legiuitor prin necesitatea păstrării unui echilibru bugetar între cheltuielile și veniturile statului, nu se mai justifică în prezent. Invocă în acest sens aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, Hotărârea din 30 septembrie 2010, pronunțată în Cauza *Hasani împotriva Croației*, Hotărârea din 12 octombrie 2001, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*), potrivit căreia nu poate fi acceptat argumentul statului referitor la lipsa fondurilor bugetare ca motiv al neîndeplinirii obligațiilor sale. În aceste condiții, prin amânarea nejustificată și fără termen a aplicării prevederilor legale care reglementează dreptul la acordarea indemnizației prevăzute de art. 81 din Legea nr. 303/2004 s-a creat un dezechilibru nejustificat, fiind afectată însăși esența dreptului.

7. **Tribunalul Bihor — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că aspectul restrângerii sau înlăturării unor drepturi ține de marja de apreciere a statului, apt să aprecieze asupra politicii sale sociale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 sunt constituționale. Reține că ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale, în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. Întrucât nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat, iar în ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, precizează că situația diferită în care se găsesc persoanele, în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum*, nu poate fi considerată contrară dispozițiilor

constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 326 din 25 iunie 2013, nr. 334 din 12 iunie 2014 și nr. 170 din 19 martie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015. Curtea reține că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, care au avut aplicabilitate în anul 2015, sunt cele care produc efecte în cauza dedusă judecării, astfel încât, în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestor prevederi de lege, având următorul cuprins: „*În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”

13. În plus, Curtea precizează că soluția legislativă cuprinsă de prevederile de lege criticate este în vigoare și pentru anul 2016, conform art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) și (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Curtea reține că soluția legislativă criticată în prezenta cauză a mai fost supusă controlului de constituționalitate cu prilejul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, dispoziții care au un conținut similar celor criticate în prezenta cauză. În acest sens sunt, spre exemplu: Decizia nr. 557 din 16 iulie 2015,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015, Decizia nr. 331 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, Decizia nr. 246 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015, și Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015.

16. Astfel, referitor la critici de neconstituționalitate similare celor invocate în cauza de față, Curtea a statuat că indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate de legiuitor anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional (a se vedea și Decizia nr. 326 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iulie 2013, și Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014).

17. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a amintit jurisprudența sa, potrivit căreia situația diferită în care se găsesc persoanele în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum* nu poate fi considerată ca fiind contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

18. De asemenea, Curtea a reținut că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textul de lege criticat nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

19. Cu privire la încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății private, Curtea a făcut referire la jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23) potrivit căreia statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție, este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperatiile „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil.

20. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele examinate în jurisprudența Curții Constituționale și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Groza în Dosarul nr. 100/111/2015 al Tribunalului Bihor — Secția I civilă și constată că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141

din 10 martie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. (1) lit. f)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Peter Pop în Dosarul nr. 530/83/2015 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.292D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocatul Viorel Vasile Vașvari, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Inspectoratul de Poliție Județean Satu Mare. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În esență, acesta susține că nu se poate reține existența unei legături de cauzalitate dintre fapta penală săvârșită și sancțiunea administrativă adoptată de către Inspectoratul de Poliție, prin anularea permisului de conducere. Arată că, de la data săvârșirii faptei penale și până la data

condamnării definitive, autorul excepției a obținut permisul de conducere, deci nu a făcut altceva decât să respecte legea și să obțină permisul de conducere necesar pentru a putea circula în condiții legale pe drumurile publice. Ca atare, consideră ca fiind neconstituțională reglementarea prin care s-a dispus sancționarea acestei atitudini de normalitate, prin care reclamantul a înțeles să respecte dispozițiile legale ce impun deținerea unui permis de conducere în momentul în care o persoană se urcă la volanul unui autoturism. Depune note scrise la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că soluția legislativă criticată este în acord cu dispozițiile constituționale invocate. Arată că sancțiunea stabilită prin reglementarea legală criticată este dispusă pentru infracțiuni care au legătură cu regimul circulației pe drumurile publice, această măsură legală regăsindu-se, de altfel, și în legislația altor state.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea civilă nr. 414/CA din 10 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 530/83/2015, **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Pop Peter într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv a

Dispoziției nr. 17039 din 12 ianuarie 2015, prin care s-a dispus anularea permisului de conducere al acestuia.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că prevederile legale criticate, în temeiul cărora s-a dispus măsura administrativă de anulare a permisului său de conducere, sunt neconstituționale prin raportare la art. 53 din Constituția României. În acest context, arată că a fost implicat într-o anchetă pentru o faptă prevăzută de legislația penală rutieră, și anume a săvârșit infracțiunea prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aceea de a conduce pe drumurile publice fără permis de conducere, însă față de această împrejurare s-a stabilit o pedeapsă în cadrul procesului penal demarat împotriva sa. Apreciază că măsura administrativă de anulare a permisului de conducere, obținut în mod legal, este o măsură care nu are nicio legătură directă cu fapta penală săvârșită și nu este proporțională cu situația care a determinat-o, fiind o măsură excesivă și abuzivă, ce aduce atingere unui drept obținut ulterior săvârșirii faptei penale.

7. **Tribunalul Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale, deoarece anularea permisului de conducere intervine doar în condițiile și situațiile enumerate expres și limitativ de textul legal criticat și reprezintă, de principiu, consecința condamnării titularului său, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru fapte sau infracțiuni care se află în legătură de cauzalitate directă cu nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice sau a altor norme legale. În opinia instanței de judecată, această legătură determinantă justifică aplicarea măsurii ulterioare constând în anularea permisului de conducere. În consecință, apreciază că se impune respingerea excepției de neconstituționalitate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale. Arată, astfel, că anularea permisului de conducere este dispusă ca urmare a condamnării, printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru fapte sau infracțiuni care se află în legătură de cauzalitate directă cu nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice. Anularea permisului de conducere apare ca o măsură administrativă stabilită de legiuitor și este consecința efectelor juridice produse de hotărârea judecătorească de condamnare, așa încât nu se poate reține încălcarea art. 53 din Constituție.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În esență, arată că anularea permisului de conducere este consecința condamnării titularului printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru săvârșirea unor infracțiuni la regimul circulației pe drumurile publice. În susținerea punctului său de vedere, Guvernul invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, prin care s-a statuat că este justificată stabilirea de către legiuitor a unor reguli referitoare la circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește anularea permisului de conducere.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare. Curtea reține că lit. f) a fost introdusă în cuprinsul art. 114 alin. (1) prin art. I pct. 56 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007. Art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede că „*Anularea permisului de conducere se dispune în următoarele cazuri: [...]*”

f) permisul de conducere a fost obținut în perioada în care titularul era cercetat sau judecat în cadrul unui proces penal pentru săvârșirea unei infracțiuni la regimul circulației pe drumurile publice, atunci când acesta a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 53, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia realizează un examen de proporționalitate a măsurii prevăzute de textul de lege criticat, prin raportare la dispozițiile art. 53 din Constituție, care reglementează condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți, fără a preciza însă care este dreptul sau libertatea al căror exercițiu ar fi restrâns prin măsura în cauză, învederând doar că măsura anulării permisului de conducere este excesivă și nu poate fi considerată proporțională cu situația care a determinat-o.

16. În contextul criticii astfel formulate, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că domeniul de aplicare al art. 53 din Constituție este circumscris restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Legea fundamentală, iar nu restrângerii exercițiului oricărui drept subiectiv, chiar dacă el izvorăște dintr-un act normativ. Astfel, Curtea a subliniat, în mod constant, că invocarea normelor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale.

17. Întrucât, în cauză, autorul excepției de neconstituționalitate nu realizează examenul de proporționalitate prin raportare la un drept fundamental al cărui exercițiu ar fi îngădit prin măsura anulării permisului de conducere, ci se limitează numai la a invoca încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 53, Curtea nu se poate substitui autorului excepției pentru a proceda la completarea motivării acesteia, întrucât, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Sesizările trebuie [...] motivate*”. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Peter Pop în Dosarul nr. 530/83/2015 al Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 142

din 10 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya-Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Ionel Arvunescu în Dosarul nr. 8.084/109/2013/a5 al Tribunalului Argeș* — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.296D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, personal, autorul excepției de neconstituționalitate. Lipsește partea Societatea „A Hak Industrial Services” — S.R.L. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului prezent, care formulează chestiuni prealabile prin care solicită extinderea obiectului excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public apreciază că această cerere este inadmisibilă, Curtea Constituțională fiind competentă a se pronunța numai asupra prevederilor legale cu care a fost sesizată.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de autorul excepției de neconstituționalitate, în sensul extinderii obiectului

excepției, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)”, și alin. (4) al aceluiași articol, potrivit căruia „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)”. Cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate este cel fixat în fața instanței judecătorești în cauza în care a fost ridicată excepția, astfel că, în fața Curții Constituționale, obiectul acesteia nu poate fi altul decât cel stabilit prin actul de sesizare.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care, reiterând cele susținute în fața instanței de judecată și în cuprinsul notelor scrise aflate la dosar, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 52 din 4 februarie 2014 sau Decizia nr. 127 din 6 martie 2014, precum și jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 11 august 2015, pronunțată în Dosarul nr. 8.084/109/2013/a5, **Tribunalul Argeș* — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 191 alin. 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adrian Ionel

Arvunescu într-o cauză având ca obiect reexaminarea unei amenzi judiciare.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că reglementarea de lege în temeiul căreia încheierea prin care se soluționează cererea de reexaminare a amenzii judiciare este definitivă aduce atingere dispozițiilor constituționale care consacră liberul acces la justiție, folosirea căilor de atac, precum și principiului dublului grad de jurisdicție. În acest sens, apreciază că soluția legislativă criticată „apare ca fiind nemotivată, întrucât nu există niciun motiv care să justifice desființarea căii de atac a apelului sau a recursului, spre deosebire de orice altă amendă (spre exemplu, pentru contravenție rutieră sau fiscală), care este supusă căilor de atac”. În opinia sa, se încalcă și prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deoarece „un alt complet al aceleiași instanțe se va pronunța asupra cererii de reexaminare formulate împotriva amenzii, neconstituind așadar un remediu eficient împotriva încălcării dreptului de acces la justiție de către instanța de judecată însăși”. Astfel, „cererea de reexaminare nu constituie o cale de atac autentică, ci mai degrabă o formalitate, deoarece privează testatorul de dreptul de acces la o instanță de control judiciar, care să cenzureze erorile judiciare ale instanței ierarhic inferioare”, și creează o situație discriminatorie, cu consecința încălcării art. 14 din convenție.

10. **Tribunalul Argeș*** — **Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, atât jurisprudența Curții Constituționale, cât și pe cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă obligativitatea asigurării accesului la toate gradele de jurisdicție pentru toate categoriile de cauze sau litigii.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Arată, astfel, că accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, competența și procedura fiind stabilite de lege. De asemenea, așa cum s-a statuat, spre exemplu, prin Decizia Curții Constituționale nr. 549/2008, „dreptul la două grade de jurisdicție este garantat numai în materie penală, potrivit prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În esență, arată că „dispozițiile legale criticate instituie soluții normative care dau expresie exigențelor normelor constituționale, convenționale și legale privitoare la dreptul la un proces echitabil, în termen rezonabil (optim și previzibil), și dreptului la apărare, punând la dispoziția părții interesate o cale de atac particulară ce poate fi exercitată împotriva încheierii prin care instanța în fața căreia s-a săvârșit fapta sau, după caz, președintele instanței de executare stabilește abaterea săvârșită, amenda judiciară și despăgubirea”.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care prevăd că „*Încheierea prevăzută la alin. (3) este definitivă*”.

17. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind Accesul liber la justiție, art. 126 alin. (1) potrivit cărora „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, art. 129 intitulat „*Folosirea căilor de atac*”, precum și prevederilor art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, până la data pronunțării prezentei decizii, prevederile art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Soluția legislativă criticată se regăsea, însă, în art. 108⁵ alin. 3 din vechiul Cod de procedură civilă și prevedea că „*Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.*”

19. Curtea s-a mai pronunțat asupra unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale, exemplu fiind, în acest sens, Decizia nr. 1.419 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 348 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013, Decizia nr. 52 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 24 aprilie 2014, sau Decizia nr. 127 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, constatând constituționalitatea acestora.

20. Astfel, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată nu contravine prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acestea se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, or, cererea de reexaminare nu presupune o judecare pe fond a litigiului. În acest sens, prin Decizia din 6 iulie 2000, pronunțată în Cauza *Moura Carreira și Margarida Lourenco Carreira împotriva Portugaliei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că sfera de aplicare a art. 6 din Convenție vizează drepturile și obligațiile cu caracter civil care trebuie să constituie obiectul — sau unul dintre obiectele — litigiului, iar rezultatul unei astfel de proceduri trebuie să fie direct determinant pentru un astfel de drept, ceea ce în speța de față nu este cazul — cererea de reexaminare fiind un incident procedural care nu vizează fondul pretenției deduse judecării instanței.

21. Prin deciziile menționate, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută nici încălcarea art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât în cadrul cererii de reexaminare sunt analizate legalitatea și temeinicia sancțiunii amenzii, precum și elementele necunoscute la momentul aplicării acesteia.

22. Totodată, Curtea a constatat că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât reglementarea criticată nu instituie inegalități sau discriminări între cetățeni ori

categorii de persoane, ci prevede doar aplicarea unor amenzi în cazul exercitării cu rea-credință a unor drepturi procesuale.

23. Așa fiind, faptul că împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se poate face numai cerere de reexaminare, aceasta soluționându-se de către un alt complet decât cel care a stabilit amenda sau despăgubirea, nu poate constitui o încălcare a vreunei norme constituționale sau convenționale invocate, întrucât instanța nu soluționează fondul

litigiului. Prin această măsură, legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure valorificarea în condiții egale a acestor drepturi constituționale. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Ionel Arvunescu în Dosarul nr. 8.084/109/2013/a5 al Tribunalului Argeș* — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 191 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș* — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 195

din 7 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nicșan Călinești” — S.R.L. în Dosarul nr. 65/39/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția de

contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.446D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că prin criticile formulate este vizat modul de aplicare a legii. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 342 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 65/39/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Nicșan Călinești” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect „contestație act administrativ și fiscal”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare presupune atât aplicarea normelor de procedură, cât și a normelor de drept substanțial din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, cu privire la calificarea unor fapte ca fiind nereguli, fapt ce aduce atingere principiului neretroactivității legii civile, în condițiile în care se aplică actelor încheiate anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011. Astfel, în speță, contractul-cadru încheiat între reclamantă și Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit s-a încheiat sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2006 privind asigurarea de la bugetul de stat a cofinanțării publice nerambursabile pentru proiectele de investiții din cadrul programului Sapard și al Hotărârii Guvernului nr. 1.644/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2006 privind asigurarea de la bugetul de stat a cofinanțării publice nerambursabile pentru proiectele de investiții din cadrul Programului SAPARD, precum și al Ordonanței Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător, „acte normative care nu au reglementat ca nereguli deschiderea procedurii insolvenței, așa cum este aceasta reglementată de art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2011, neregulă pe care organul de control a reținut-o în speță”. Autoarea excepției face și precizarea că, în cauză, „procedura insolvenței, în baza Legii nr. 85/2006, s-a deschis la data de 17 iunie 2011, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 30 iunie 2011 și a intrat în vigoare la data de 30 iulie 2011, deci anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență nr. 66/2011”.

6. Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă principiul neretroactivității legii.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/5.678/2015, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.605 din 1 aprilie 2016, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă în acest sens considerentele care au fundamentat Decizia nr. 342/2013 a Curții Constituționale.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, concluziile scrise depuse la dosar, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 30 iunie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 20 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate au următorul cuprins: *„Prin derogare de la dispozițiile art. 36 și art. 86 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus deschiderea procedurii de insolvență a unui beneficiar, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sunt obligate să demareze activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare prevăzută de prezenta ordonanță de urgență pentru sumele acordate în cadrul contractului/acordului/deciziei de finanțare din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora.”*

12. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 342 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013, a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora a fost adoptată ca urmare a necesității reglementării, în mod complet, a cerințelor cuprinse în reglementările Uniunii Europene aplicabile fondurilor europene postaderare referitoare la modul de constatare a neregulilor și de recuperare a creanțelor bugetare provenite din nereguli.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 reglementează atât activitățile de prevenire a apariției neregulilor, cât și pe cele de constatare și de recuperare a creanțelor bugetare, de sancționare a neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și fondurilor publice naționale aferente acestora și la adoptarea căreia s-a avut în vedere legislația Uniunii Europene în materie.

14. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 stabilește că, prin derogare de la dispozițiile art. 36 și art. 86 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință a hotărârii judecătorești prin care

s-a dispus deschiderea procedurii de insolvență a unui beneficiar, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene sunt obligate să demareze activitatea de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare prevăzută de ordonanța de urgență pentru sumele acordate în cadrul contractului/acordului/deciziei de finanțare din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora. Prevederile de la care se instituie derogarea, respectiv art. 36 și art. 86 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, stabileau măsuri de protecție a debitorilor aflați în insolvență, respectiv suspendarea de drept a oricăror acțiuni judiciare, extrajudiciare sau măsuri de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, începând cu data deschiderii procedurii, precum și menținerea contractelor în derulare la data deschiderii procedurii.

15. Curtea a reținut, în continuare, că dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 obligă autoritățile competente în gestionarea fondurilor europene să demareze activitatea de:

a) constatare a neregulilor;

b) stabilire a creanțelor bugetare pentru sumele acordate în cadrul contractului/acordului/deciziei de finanțare din fonduri europene și/sau din fonduri publice naționale aferente acestora.

16. Așadar, prima obligație a autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene este aceea de a începe activitatea de constatare a eventualelor nereguli apărute în derularea contractului, fără a prezuma că intrarea în insolvență reprezintă *de plano* o neregulă care a prejudiciat bugetul Uniunii Europene/bugetele donatorilor publici internaționali și/sau fondurile publice naționale aferente acestora. A doua obligație a autorităților competente în gestionarea fondurilor europene este aceea de stabilire a creanțelor bugetare rezultate din neregulile constatate, fiind, deci, o activitate subsecventă constatării unor nereguli.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Nișan Călinești” — S.R.L. în Dosarul nr. 65/39/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent

Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 488/2016 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002

Văzând Referatul de aprobare nr. DJC 227/2016 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 72 alin (2) din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 488/2016 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 4 mai 2016, la articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Unitățile sanitare care efectuează internări nevoluntare trebuie să dispună de cameră de gardă și de condiții de spitalizare în conformitate cu prevederile art. 25 din Legea nr. 487/2002, republicată.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății, interimar,
Victor Dan Eugen Strâmbu,
secretar de stat

București, 18 mai 2016.
Nr. 646.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 936546